

νῶν ; Ἡ θέλουσιν ἀποδείξουν, ὅτι ἡ λύσσα μεταδίδεται ἐνίοτε καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος αὐτομάτως, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ καθόλου τὸ ἰδικόν μας γένος ;

« Ἄς εἶνε τὸ ἀληθές εἶνε, κύριε Διευθυντά, ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι μὲ κατεσκευοφάντησαν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐγὼ εἶμαι φίλος τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας ἀνήκω εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Α' ἀστυνομικοῦ τμήματος καὶ ἐκτελῶ πιστῶς τὸ καθήκόν μου, εἶμαι δὲ ὠφελιμότερος ἐγὼ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν πολιτείαν ἀπὸ αὐτῶν ὅπου φωνάζουν, διότι ἐπὶ τέλος ἐγὼ μὲν συλλαμβάνω τοὺς κακούργους καὶ τοὺς λωποδύτας, ἐνῶ αὐτοὶ τοὺς ἀπολύουν. Ὁργισθὴν ἰδίως μὲ αὐτὸ ὅπου εἶπαν, ὅτι ἐπιτιθεμαὶ καὶ τρώγω ἀνθρώπινα κρέατα· πῶς ! μὴ μὲ ἐξέλαβαν ὡς ἀντιπολιτευόμενον καὶ μὲ θεωροῦν τόσο πεινασμένον ; χάριτι θεῶν τὸ συσσίτιον ποτὲ δὲν μοῦ ἔλειψε χάρις εἰς τοὺς χασάπηδες τῆς συνοικίας καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνω διόλου τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους, ὅπως ἡ εὐγενεία των ! Ἄν ἐπιτιθεμαὶ κάποτε καθ' ὑπόδειξιν τῶν προϊσταμένων μου, ἐπιτιθεμαὶ πάντοτε ἐναντίον τῶν φαυλοβίων καὶ τῶν διαταρασσόντων τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Τί φωνάζει ὁ κ. Λεβιδης ; μὴ τοῦ ρίχθηκα ἐγὼ ποτέ ; ἀλλ' ἄς ἀποπειραθῇ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ καθεστῶτα μὲ κανένα κούνημα καὶ θὰ ἴδῃ ἀπὸ ποῦ θὰ τὸν πιᾶσω.

« Παρακαλῶ λοιπὸν τοὺς κυρίους αὐτοὺς νὰ μὴ μ' ἐνοχλοῦν. Ἄν ἐποφθαλμιῶν τὴν θέσιν μου, ἄς καθήσουν ἡσυχοὶ, διότι δὲν θὰ φάγουν αὐτὸν τὸν Λουκούμην' καὶ πάλιν ἂν εἶνε τόσοσιν ἄγριοι καὶ θέλουσιν μὲ τὰς ραδιουργίας νὰ φάγουν κ' ἐμέ, ὅπως τόσοσιν ἄλλους, ἄς μὲ φάγουν ἐπὶ τέλος νὰ ἡσυχάσωμεν.

« Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

« Λουκούμης »

ΒΟΥΛΗ

ΟΛΙΓΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Ἄντι νὰ ὑπάγω εἰς τὰ νευρόσπαστα τοῦ κ. Χόλδεν ἔκρινα καλὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Βουλὴν. Νομίζω, ὅτι παρευρίσκομαι εἰς τὴν « μάχην » τοῦ Λεβιδίου ἢ τὴν ἐπέτειον ἐρωτάζωμεν, διότι ὀμιλεῖ ἀκκιζόμενος ὁ φιλομειδῆς ἐξ Ἀττικῆς Βουλευτῆς. Ἰσχυρίζεται, ὅτι τὸ ναυτικόν μας κατεστράφη διότι τὸ πλήρωμα ἑνὸς πλοίου μας διαρκῶς ἐναυτία καὶ ἔκαμεν ὅ,τι κἀμνοῦσιν οἱ τὸ πρῶτον ταξειδεύοντες.

Εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.

— Στοιχηματίζω ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν θὰ εἶχαν διαβάσει κανένα λόγον σου !

Ὁ Πρόεδρος καθήμενος ἐπὶ τοῦ Προεδρείου μοὶ ὑπενομιλεῖ τοὺς ρωμαίους Συγκλητικὸς ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ βήματος κ. Πετρίδης . . . τὸν Ρὰς-Ἀλλούλαν.

Σιωπῇ ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει :

— « Καὶ ποίους νόμους, κύριοι ; Ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἰσαγαγῶν ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ. »

Εἰς Βουλευτῆς παραπονεῖται κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

— Σὰς παρεκάλεσα ἄπαξ, δις ἵνα διορίσητε ἕναν διδάσκαλον, καὶ σεῖς ὑγρὸν ἀγοράσατε.

Αὐτὸς ὅστις ὀμιλεῖ τώρα ἔχει φαρβορίταις καὶ μοῦ εἶπον

ὅτι εἶνε Ἄρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει μέτρον. . . οὔτε εἰς τὴν λίμαν του, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει τὴν λέξιν' ἀκούσατε :

— Καὶ αὐτό, κύριοι, περιλαμβάνεται ἐν τοῖς γενικοῖς μέτροσι.

Μετὰ ταῦτα πολὺ ἐπικαίρως ἤρχισαν νὰ συζητῶσι περὶ Βόχας τοῦ δήμου Κορινθίων, ἐγὼ δὲ κηδόμενος τῶν ρωθῶνων μου ἀνεχώρησα ἀφήσας τὸν παρακείμενόν μου βαρλοειδῆ δημασιογράφον νὰ ἐξεταζῇ ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψίν τὸν κ. Πρωθυπουργόν . . . ἔχοντα αὐτῷ ἐστραμμένα τὰ νῶτα.

Τσολαγάνης

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΑ

Κατὰ καθήκον, ὡς συνειθίζουσι καὶ αἱ σοβαραὶ συναδέλφοι, ἀναγράφωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἀφίξιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐκ τῆς κατὰ τὸ Αἰγαῖον περιόδου τῆς. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλειπεν ἐκ τῆς πρωτεύουσας, ἀλλ' ὁ λαὸς μὴ δυσανασχετῶν διὰ τοῦτο ἠύχθη αὐτὸν καὶ μακρόθεν, ἐνθουμούμενος ἐπικαίρως τὸν γνωστὸν ἐπὶ τὸν ἄσματος τῆς Vie Parisienne :

Στὴν Ἄνδρο, Σύρο, Νάξο, Τήνο, ὅσι κι' ἂν πᾶς
Ὅσι κι' ἂν πᾶς,
Μᾶς ἀγαπᾶς.

✱

Ἔτερον αὐλικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναγραφῇ ἐκ τῶν πρώτων εἶνε καὶ ὁ προβιβασμὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Αἱ τόσοσιν ταχεῖαι πρόοδοι τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ καθιστῶσιν ἀπαραίτητον τὴν ἐπιψήφισιν νέου στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ δημιουργοῦντος σειρὰν βαθμῶν, ἐκτεινομένων καὶ πέραν τοῦ στρατάρχου.

✱

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἤρχισαν καὶ προβαίνουσι κατὰ τὸ φαινόμενον τακτικῶς. Εἰσῆχθη μάλιστα καὶ μία περίεργος καινοτομία εἰς τὸ Βουλευτήριον, μεταβληθείσης μιᾶς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἀναγνωστηρίου εἰς ἐστιατόριον, τὸ ὁποῖον εἶνε φανερόν σημεῖον, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ ἐπανελάβον τὰς ἐργασίας των μὴ ὕραξιν.

✱

Καὶ ἐπειδὴ τινες ἐσκανδαλίσθησαν διὰ τὸν ἀνωτέρω νεωτερισμὸν, παρατηροῦμεν αὐτοῖς, ὅτι ἔχουν ἄδικον, διότι ἐπὶ τέλος εἶνε προτιμότερον οἱ κύριοι βουλευταὶ νὰ τρώγουν μέσα εἰς τὸ Βουλευτήριον . . . παρὰ νὰ τρώγωνται.

✱

Εἶνε ἀληθές, ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριάσεων ἠγέρθη ἀπειλητικὸς σκόπελος, ἡ Ναξία σμύρις, ἀπειλοῦσα νὰ σταματήσῃ πᾶσαν ἐργασίαν. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ φρόνησις συνδιήλλαξεν ἐγκαίρως τὰ πράγματα καὶ ἐπῆλθε συμβιβασμὸς, διότι ὅλοι οἱ ἀτίθασσοι τὰ ἐχρειάσθησαν, ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται, κἄτι ἐσφυρίσθησαν . . . Πιθανῶς τὴν διάλυσιν.

✱

Τώρα τίς ὑπεχώρησεν ; αὐτὸ εἶνε τὸ ζήτημα. Ὁ Πρωθυπουργὸς εἶνε γνωστὸν, ὅτι εἶνε ἀκαμπτος, ὁ Ἠγέτης τῆς